

Sygn. akt II Cz 914/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest (spr.)

Sędziowie: SO Wiesława Buczek - Markowska

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 16 czerwca 2014 r. w S.

sprawy z wniosku wierzyciela (...)

przy udziale dłużnika J. K.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt I Co 3291/13, w przedmiocie oddalenia wniosku o sprostowanie

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 914/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim (sygn. I Co 3291/13) oddalił wniosek wierzyciela o sprostowanie postanowienia tegoż Sądu z dnia 23 września 2013 roku w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności poprzez dostosowanie treści postanowienia do wymogów wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)tj. umieszczenie w klauzuli nr(...)dłużnika i nr właściwego rejestru wierzyciela.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że w punkcie I sentencji postanowienia z dnia 23 września 2013 roku został wskazany numer (...) oraz numer (...), a zatem dyspozycja rozporządzenia, o którym mowa powyżej została spełniona.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżący zarzucił, iż właściwe numery określające wierzyciela oraz dłużnika powinny znajdować się w treści klauzuli wykonalności. Samo ich umieszczenie w treści postanowienia nie jest wystarczające, ponieważ komornicy żądają sprostowania klauzul wykonalności i dostosowania ich treści do wymogów wynikających z rozporządzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2¹ § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)r. w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności, w treści klauzuli wykonalności ponadto wskazuje się:

- 1) numer (...)wierzyciela i dłużnika będącego osobą fizyczną, jeżeli są oni obowiązani do jego posiadania lub posiadają go nie mając takiego obowiązku lub
- 2) numer w (...), a w przypadku jego braku - numer w innym właściwym rejestrze, ewidencji lub (...)wierzyciela i dłużnika niebędącego osobą fizyczną, którzy nie mają obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli są oni obowiązani do jego posiadania.

Przepis w powyższym brzmieniu wszedł w życie z dniem 14 sierpnia 2013 r. na mocy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)(...)Nadając klauzulę wykonalności orzeczeniom sądów lub referendarzy sądowych wydanym w postępowaniach wszczętych przed dniem 7 lipca 2013 r. oraz ugom sądowym zawartym w postępowaniach wszczętych przed tym dniem, w treści klauzuli wykonalności nie wskazuje się informacji objętych treścią § 2¹ rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności(...)Tak orzekł Sąd Najwyższy w uchwale z(...). Jak wynika zaś z treści nakazu zapłaty, pozew w sprawie wniesiony został w dniu 27 lipca 2012 r. co oznacza, iż wymóg wskazywania danych, o których mowa w § 2¹ rozporządzenia nie znajdzie zastosowania w niniejszej sprawie.

Niezależnie od powyższego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż klauzula wykonalności ma zawsze formę postanowienia sądu, które stwierdza, że przedstawiony przez wierzyciela dokument ma walor tytułu egzekucyjnego i na jego podstawie dopuszczalne jest wszczęcie egzekucji w celu egzekwowania świadczenia objętego przedstawionym tytułem egzekucyjnym. Podkreślenia też wymaga, iż każde postanowienie wydane wskutek wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności, czy też wskutek wniosku o wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, musi być traktowane jako postanowienie, którego treścią jest rozstrzygnięcie o nadaniu klauzuli wykonalności (pozytywne lub negatywne). Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane w formie odrębnego postanowienia, lub w formie pieczęci zawierającej treść klauzuli w brzmieniu określonym przez rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, o którym mowa w art. 783 § 2 k.p.c. W przedmiotowej sprawie nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1368892/12 na rzecz następcy prawnego na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. nastąpiło w formie odrębnego postanowienia. Dlatego też należy uznać, iż zawarcie w punkcie I postanowienia z dnia 23 września 2013 r. danych (...) i (...)dotyczących odpowiednio dłużnika i wierzyciela spełnia wymóg wynikający z przywołanego już wyżej rozporządzenia.

Na marginesie jedynie Sąd Okręgowy zauważa, iż wskazany wyżej pkt I postanowienia z dnia 23 września 2013 r. winien ulec sprostowaniu w zakresie roku wydania nakazu zapłaty (błędnie podano 2013 rok zamiast 2012 rok), jak również stwierdzenia, że klauzula została nadana „na rzecz” wierzyciela nie zaś „z wniosku”.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)

(...)